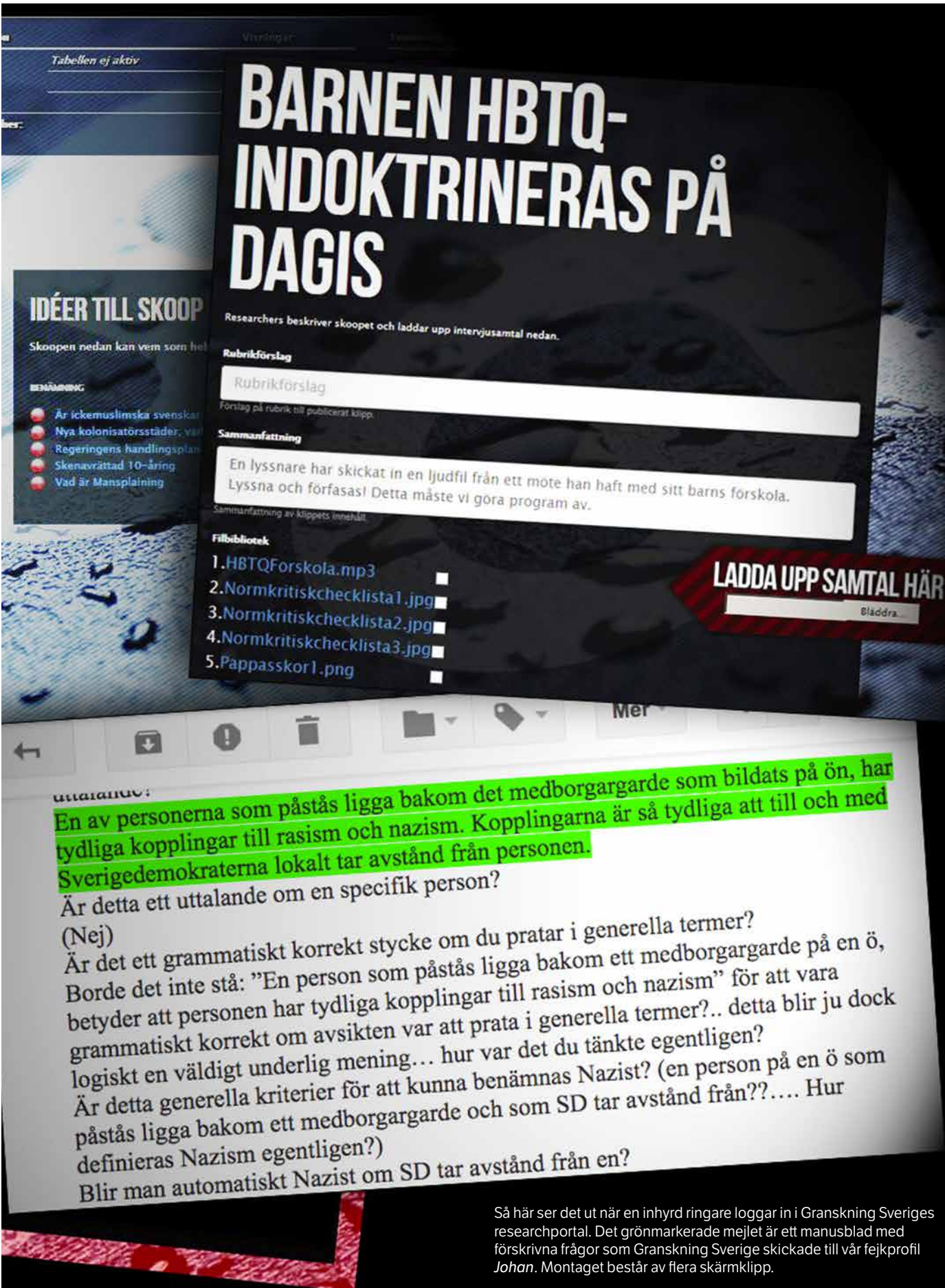

DEN SVENSKA TROLLFABRIKEN

vill ju bara skada mig”

golvet bredvid ett av kaféborden på centralstationen.

–Jag besökte henne två gånger. En gång före valet 2014 och en andra gång ett drygt år senare på hösten 2015. Mer var det inte och det var ingenting jag jobbade med hela tiden. Hon satt i telefon och hade inte tid med oss den där andra gången, så jag väntade utanför. Sedan skrev jag en lapp där jag bad henne kontakta mig, vinkade genom fönstret och åkte hem, säger Niklas Orrenius.

Det var ingenting ovanligt med något av besöken, berättar han. Inte ovanligare än att man ringer på dörren hos någon man vill tala med.

–Jag minns att hon hade klippt blomstänglar i sin trädgård den dagen. Sekatören låg kvar utanför huset. Jag la den ovanpå lappen för att den inte skulle blåsa bort. Sedan

reste jag tillbaka till fastlandet.

Telefontrakasserierna mot familjen Orrenius började några dagar senare, när *Julia Caesar* publicerat sitt eget blogginslag om det andra besöket. Terrorringningarna hade redan pågått en tid när Granskning Sverige ringde.

– **Jag brukar alltid** försöka tala med alla som ringer, även de som bara vill heta och hata. När Granskning Sverige ringde var jag jävligt skakig efter flera samtal. Jag kände igen den där lina rösten och tänkte: 'Fan! Inte han också'. Men jag ville ändå vara så ärlig att jag svarade på hans frågor, säger Niklas Orrenius.

I det elva minuter långa ljudklippet som sedan läggs ut på nätet påstår ringaren att allt *Julia Caesar* skrivit i sin blogg är sant och att Niklas

Orrenius ljugar. Han beskrivs som en ohederlig reporter som anlitas av vänsterextrema AFA för att tysta bloggerskan. Den lina speaker-rösten i inslaget säger att Niklas Orrenius "använt journalistiken i syfte att skönmåla och skydda våldsamma kommunistgrupper".

Telefontrakasserierna, som alltså fortsätter samtidigt som intervjun spelas in, är enligt Granskning Sverige påhittade för att Niklas Orrenius ska kunna framställa sig själv som martyr. För så brukar vänsterextremister göra, säger speaker-rösten i slutet av ljudklippet.

Anklagelserna varvas med korta klipp från telefonsamtalet som får illustrera speaker-röstens anklagelser mot journalisten. Förörlämpningarna och anklagelserna är inklustrade i efterhand, och dem får Niklas Or-

renius aldrig bemöta. Han hade inte ens hört dem när han svarade på frågorna.

–Det händer fortfarande att folk använder deras inspelningar som angreppspunkt mot mig. 'Här erkände du ju att du är en ohederlig journalist'. Ungefär så. Jag har inte ens orkat lyssna på det där samtalet själv. Det orkar jag inte ens nu, säger han. **Vad är det som gör det svårt att lyssna?**

–Så här i efterhand minns jag den där veckan med alla samtal hem och till familjen som den värsta veckan i mitt liv. Jag vill inte gå tillbaka dit igen ens i minnet. Jag har alltid haft öppenheten som ett skydd mot hat och levtt efter principen: 'Hos mig finns inga hemligheter'. Därför har jag ofta varit tillmötesgående när Apixlat eller liknande sajter ringer. Men nu har hatarna blivit så många att det knappt gör en skillnad på marginalen att svara dem och det är väl där Granskning Sverige kommer in i bilden.

Kan du vara lika öppen i dag?

–Nej. De här människorna vill ju bara skada mig. De vill bara se mig lida. Förut gick det att föra sådana samtal. Jag har alltid känt att jag är bra på att nå ut till olika människor och få dem att närma sig varandra. Det är det jag vill komma till när jag skriver. Men nu för tiden känns det allt oftare som om vi står på olika isflak och ropar åt varandra på avstånd. Själv känner jag mig som jag står där med en båtshake och försöker dra ett annat isflak till mig för att kunna säga något.

Flera andra opinionsbildare och journalister som Eskilstuna-Kuriren talat med under arbetet med detta reportage säger ungefär samma sak när vi kontaktar dem: De inspelade trolldamtalen är besvärligare än vanliga hatsamtal. De ligger kvar på nätet, länkas och sprids, och drar till sig nya hotsamtal som en magnet drar till sig järnfilspån.

Ringningarna tar tid och energi. I förlängningen leder det till att man som journalist börjar undvika vissa ämnen. Särskilt ämnet invandring, som drar till sig extra mycket hat.

En känd ledarskribent på en av Sveriges största tidningskoncener säger att han inte orkar prata om trolldningarna för att det drar till sig så mycket nya samtal. Han orkar inte bemöta eller ens lyssna på vad Granskning Sverige lägger ut i sina kanaler, skriver han i ett textmeddelande: "Min gräns går vid att lyssna på eländet. Det finns tillräckligt med saker som jag läser om mig för att jag ska behöva lyssna också."

Niklas Orrenius tittar ut över myllret av människor på centralstationen när jag berättar att flera kollegor jag talat med inte vill bli citerade med namn när de berättar vad som hände efter samtalen de fått från Granskning Sverige.

–Jag tror att det samtalsklimatet är en av nationalismens största framgångar, att vi har blivit oroliga inför att alls fortsätta prata med varandra om de här ämnena, säger han innan vi skiljs åt.

Att knacka på dörren och be om en intervju är ingen idé för den som vill veta hur Granskning Sverige är uppbyggt. Därför skapar Eskilstuna-

Kuriren några helt anonyma profiler i olika sociala medier när det är dags att knacka på den digitala dörren till trolldfabriken. Mitt eget nättroll får en anonym profilbild där man bara kan skymta en kamphund och alla yttre attribut en tangentbordskrigare behöver:

Namn: Johan.

Yrke: Self-Employed.

Utbildning: Livets hårda skola.

Namnet är inte slumpvis valt.

Granskning Sverige har redan fler medarbetare som kallar sig så. Därför kommer *Johan* att smälta in bra.

Jag gör också en lista med etiska regler för *Johan*-kontot. Han får bara lajka och dela existerande poster eller intetsälgande nyhetsartiklar. Han får inte börja debattera, skriva egna hatinlägg eller bidra aktivt till att hotfulla inlägg sprids. Han måste alltid förbli en passiv åskådare när han rör sig i den digitala världen.

För att ge honom en trovärdig fasad låter jag honom gå med i olika slutna facebookgrupper som "Soldiers of Odin", "Brottsplats Eskilstuna utan PK" och "Vi som hatar invandrare".

Han lajkar artiklar som handlar om Vladimir Putin, Sverigedemokraterna och brottslighet i svenska miljöprogramsområden. Sedan skickar han vänskapsförfrågningar till alla som Facebook rekommenderar och svarar ja på alla förfrågningar som

”Jag vet inte vilken intervju du pratar om och är det inte jag som gjort den kan jag inte kommentera den.

Granskning Sveriges egen administratör konfronteras med lögnerna som publicerades om Niklas Orrenius.

kommer in från andra hållet.

Efter det är *Johan* redo att söka jobb i trolldfabriken. De söker ständigt efter nya ringare via sin hemsida. Den som får fler än tretusen klick på sitt klipp erbjuds tusen kronor i betalning och jag börjar med att skicka ett mejl till en administratör som kallar sig *Erik* för att fråga hur det fungerar.

"Du får 1 000 kr av en annan av våra lyssnare om du får ett klipp publicerat av oss", blir svaret.

"Vem ringer man för att få bäst snurr på det? Någon särskild ni vill komma åt som man ska börja med och ringa?"

"Vill du ringa svenska kyrkan och

Granskningen fortsätter på nästa uppslag

